

Breve fra Knud Nielsen

8. Hamburg d. 12. nov. 1915

Min inderlige elskede Hustru! Hvis du skulle faa dette brev, min inderlige elskede Hustru, saa kan du jo nu see at vi er ankommen til Hamburg, vi bliver her vist kun et par Dage, saa rejser vi igen, jeg ved ikke hvorhen. Ja nu er det kommen saa vidt, min Skat, jeg vil dog haabe med Guds naadige Bistand at det ikke gaar til Østen, vær ikke bekymret min kære. Jeg kommer vel nok hjem til Eder igen naar det er Herrens wille, men før jeg rejste vilde jeg gjerne faa seet eder, min hjerteelskede Hustru og mine søde smaa, og trykke et Afskedskys paa eders Læber, men det kunne jo ikke lade sig gøre, saa vil vi overlade alt til Herren, han er jo den som gør alt til vort Bedste, maaske at ogsaa snart den ulykkelige Tid kan finde en Ende, at vi kunde komme hjem til vort Bedste hvad vi har paa denne Jord. Men endnu er alt i det uvisse. Naar vi bare ikke vilde komme alt for langt hen. Jeg ville hellere været rejst hjem til Eder mine kære og hjulpet Eder, men nu bliver det nok ikke for det første! Om ikke før saa vilde jeg da saa gjerne hjem til Juul, da ville jeg da saa gjerne gensee Eder. Vi ere her med 14 Mand indkvarteret i et pensionat, men sover et andet sted i Byen, vi har det jo godt men det er jo kun saa kort, saa bliver det jo ikke saadan. Men kære Skat du skal ikke sørge! Maaske det kan blive meget bedre end det ser ud til. Jeg sender Pakken som jeg har med hjem til dig, med Sager i som jeg ikke kan have med mig, jeg haaber nok du faar den, vi for jo nok endda at slæbe paa. Saasnart det kan lade sig gøre skal jeg nok skrive til dig igen, men du skal ikke vente de første Dage. Vi maa jo ikke skrive hvor det gaar hen. Du kan godt skrive til mig, min kære Hustru, jeg tænker jeg faar dine Breve, jeg længes nu dobbelt efter og hører fra dig min kære Hustru, hvorledes det gaar dig og de kære smaa. Vær flittig til og skrive min kære Anna. Mange hilsner ogsaa til Dagmar og Robert og sig Tak fordi de ogsaa har glædet mig med og skrive lidt til mig.

fortsætter ⇒

Breve fra Knud Nielsen

Jeg har jo ikke saa megen Tid her og slutter for denne gang med de hjerteligste hilsner til dig min dyrebare Hustru og de kære Smaa Til Robert og Dagmar og til alle Vennerne og Søskene. Du skal nok hører fra mig saa snart jeg kommer paa plads.

See min kære lev vel.

Din mand Knud

8. Hamburg 13. Nov. 1915

Min inderlige elskede Hustru! Da jeg endnu er her vil jeg skrive til dig, min Skat. Det kan jo gaa løs naar det skal være! Men saa længe vi er her har vi det jo godt, vi er da idet mindste uden farer. I Dag har vi set Forestilling hos Generalen. Lad mig snart høre lidt fra dig, min kære, og vær ikke bedrøvet maaske det kan gaa mig meget godt at jeg snart kan komme hjem til eder igen, til mit kæreste paa jorden. Det er særligt tungt for dem som har Familie, de unge har jo kun et Liv og sørge for. Vi maa jo nu ikke see alt for mørkt paa det min kære Anna, maaske der snart kan komme et Lysglint fra Himlen hvor Herre som raader over Himmel og Jorden. Alt staa jo i hans Hænder, han ved jo kun hvad der tjener til vort bedste. Vi ere to kammerater her i vort Logi, han er fra Tyrstrup. Den anden jeg havde i State han er paa Orlov da vi rejste af, han kom saa ikke med den gang, men det vare vist heller ikke længe med dem. Er alle kommet ind der hjemme. Hvorledes gik det Claus G er han bleven fri eller er han hjemme endnu, er der ellers passeret noget derhjemme kære Anna? Kan du nu skrive mig flittig til det er jo nu mit eneste kære og hører tit fra Eder, at I alle har det godt. Du faar jo sagtens en til at trække Koen ud min kære Anna. Du fik den godt betalt. Underhold dig kun flittig med Naboerne hjemme, at Tiden ikke bliver for lang.

Breve fra Knud Nielsen

Du har jo da lidt underholdning med Soldaterne (*russiske krigsfanger hcj*) nu foreløbig, men det er jo ikke saa meget ved det, da du ikke rigtig kan tale med dem. Det er godt lille Anna at du har Dagmar hjemme og hjælpe dig lidt! Nu kan I vel dygtig faa Arbejdet gjort, nu tør I jo heller ikke løbe efter Kreatuerne det spare ogsaa meget paa Tiden, jeg vilde saa gjerne have været hos Eder, men det er jo kommen anderledes. Bare vi snart kunde faa Fred paa Jorden, saa vil der blive Glæde ikke mindst hos mig. Da jeg nu ikke kan have skrevet til alle, saa beder jeg dig min kære Hustru og skrive til alle i Familien og hilse dem mange gange fra mig! Hils dem særlig alle hjemme i Lunderskov de vil vel ogsaa nok hører et lille Ord hvor jeg er bleven af og en hilsen til min lille Tutte, jeg er saa glad for dette Billede fordi havde jeg endda seet et Billede af eder i, at jeg stadig kunde have seet eder for Øjnene, men det er vel ikke saa let for eder og faa Eder fotograferet, kan det ikke lade sig gøre, at I kan faa Hans Jessen til og fotograferer eder jeg ville blive saa glad. Skulle du nu ikke faa Brev med det første, saa ved du jo min Kære vi er rejst! Men jeg skal nok skrive saa længe det kan lade sig gøre, ligeledes naar vi kommer paa plads. Nu de hjerteligste og kærligste Hilsner til eder alle I kære der hjemme, men først og sidst til dig min Skat og de søde Smaa. Mange venlige hilsner ogsaa til Robert og Dagmar og til alle venner og Søskene. Et hjertelig Lev vel fra din Knud.

9. Hamburg d. 14. Nov, 1915

Jeg er endnu i Aften her i Hamburg og vil benytte Tiden til og skrive et par Ord til dig min inderlige kære. Det er saa tungt for mig, at vi skal leve skilte! Gid Herren dog snart ville forunde os den store glæde at vi snart maa sees igen i god sundhed og at vi maatte leve længe et lykkeligt Liv

Breve fra Knud Nielsen

sammen i al glæde med vores kære smaa, de søde Puslinger, de ved jo endnu ikke hvorom det handler.

Det er en trist Tid lille Anna, ogsaa for dig min Skat! Men Herren vor Gud staar ogsaa dig bi i din Ensomhed, som han er for mig. Han hjælper os nok over den tunge Tid. Vi ved jo slet ikke hvor det gaar hen eller hvornaar alt er skjult for os, vi kan let komme til Rusland og Frankrig eller Serbien! Men vi haaber dog med Guds naadige Bistand, at vi ikke kommer i Fronten. Men bliver vi længe i Krigen, slipper vi nok ikke, vi maa nu ikke see for sort paa Tingene men overlade det til Herren. Vær kun ved godt mod min lille Anna og sørg ikke! Det kan maaske gjerne snart faa Ende. Vi ville i dag have været lidt ude og see Hamburgs mange Seværdigheder, men det regnede meget og saa blev vi hjemme. Enken som vi logerer hos er saa god imod os. Hun ved ikke hvor godt hun vil gøre os. Jeg skrev jo kære Anna at jeg sendte Pakken hjem! Men ikke før jeg rejser herfra, saa ved du nok naar jeg er rejst min Anna. Jeg har nu skrevet flere Breve i den sidste Tid og haaber du har modtaget dem, jeg haaber snart at høre et lille ord fra dig min Skat og hør hvorledes I alle mine kære lever derhjemme. De venligste hilsner til dig min kære Hustru og de søde Smaa fra Far og din Mand Knud Mange hilsner ogsaa til Robert og Dagmar og til alle Vennerne og Søskene. Lev vel min Ven og skriv snart. Din Knud.

10. Grodnov d. 21. Nov. 1915 Nielsen, I Ersats Battb. Landetrm Inf. Reg. Nr. 75 1 Compani Postkort u/billede.

Min kære Hustru. Jeg vil skrive et par Ord til dig kære Anna for at du kan see hvor jeg er. Jeg er jo ikke rejst kære Anna. Jeg skriver saa Tiden nu hvorledes det kan gaa. Vi har faaet Vinter her, de kører alle i Slæde. Det er ikke rart for Krigen har raset. Hvis jeg skulle komme hjem igen er der meget at fortælle. Hvor det gaar hen herfra ved jeg ikke, vi flytter

Breve fra Knud Nielsen

igen. De hjerteligste hilsner til dig min kære og de kære smaa sender din mand Knud.

Skriv snart et par ord til mig. Efter denne adresse jeg haaber saa og faa det. En hjertelig hilsen til Dagmar og Robert og alle Vennerne og Søskende.

11. Lina d. 24. Nov. 1915

Kære Hustru Jeg sender dig herfra en hjertelig hilsen! Det gaar altid fremad til bestemmelsesstedet. Vi marchere lange strækninger. Det Sner meget her, men det skal jo gaa saalænge som muligt. Det er vel ikke muligt kære Anna, at du kan sende mig et par Ord, jeg har slet ingen hørt fra siden jeg var i Hamburg. Der fik jeg det sidste Brev. Maaske Forbindelsen bliver lidt bedre herefter. Jeg kan jo intet skrive, da du saa ikke faar mit kort. De hjerteligste hilsner til dig og de kære Smaa. Til Dagmar og Robert og alle venner og søskende fra din Knud.

Hvis det er muligt kan du saa ikke sende mig lidt Smør? Lev vel min kære.

12. 1. December 1915 Adrr. Nielsen 2 Batte. II Landv.Division Inf. Rg. Nr 75 8 Arme i Østen. Postkort u/ billede.

Kære Hustru. Nu da vi er ankommet til Fronten, vil jeg skrive et par Ord til dig for at du kan see, at jeg da endnu er i Live, da det er let til her for det har været en haard March her til, og nu suser kuglerne om Ørerne, vi skal jo haabe det bedste. Kan du ikke kære Anna sende mig lidt, jeg har spist tørt Brød længe, men du kan vist kun sende 1.Punds Pakker. Dog det vil hvist tage 3 uger før jeg faar det. Skriv mig snart hvorledes det gaar Eder, jeg længes meget efter og høre lidt fra Eder. De hjerteligste hilsner til Eder alle derhjemme fra Eder Lev vel og skriv snart. Knud. Det ser jo ikke ud efter forandring her.

Breve fra Knud Nielsen

13. B.i.R. 13. Dec. 1915

Min kære Hustru! Jeg vil medele dig, at jeg har det nogenlunde paa min farlige Post. Vi har næsten frost og tøvejr hver anden Dag. Det siver igennem vor mørke Bolig. Jeg sender eder alle derhjemme en hjertelig Julehilsen det bliver mig ikke forundt i Aar og fejre Juul med eder! Det gør mig meget ondt. Det er jo den smukkeste Fest i hele Aaret. Jeg skriver snart et Brev naar lejligheden tillader det. Vær ved godt Mod og glæd Eder med hverandre saa godt I kan, for mig bliver det jo ingen glæde for i min triste tilværelse. Nu de Hjerteligste Hilsner til dig min kære Hustru og de kære Smaa. Til Robert og Dagmar og alle vennerne og Søskene. Din Knud. Skriv snart et par ord.

14. B.i.R. d. 16. Dec. 1915

Min kære Hustru med familie. Jeg sender dig samt alle kære der hjemme en Hjertelig Julehilsen og ønske om et glædeligt og godt Nytaar med ønske om, at den skrækkelige Krig snart maa være til ende, og at vi maa samles snarest mulig i det nye Aar i god sundhed. Hvorledes gaar det Eder, I Kære derhjemme? Jeg haaber godt, her er ikke rart. Jeg er da ved Guds hjælp forskaonet endnu for at blive saaret. Jeg maa jo i aar holde Jul her fjernt fra Eder min kære! Men det skal jo gaa, vi raader jo ikke selv. Kunne du kære Anna ikke sende mig et par Lys, lidt Blyant og lidt Smør? Blot lidt af det nødvendigste! Tøj får vi udleveret, jeg mangler blot et par Hansker. Send blot ingen Penge, de er værdiløse her, og der er jo ingen mennesker i vide omkreds - alt er øde. Vi boer her i en mørk underjordisk Hule om Dagen. Jeg sender dig senere mine Penge, da jeg ingen brug har for dem. Naar jeg dog bare kunne høre et lille Ord fra Eder, Jeg har nu skrevet 9-10 kort og svarer du endelig, at det maa være kommet hjem. Hjertelig hilsen sendes Eder Knud Lev vel og skriv snart.

Breve fra Knud Nielsen

15. Bobri i Rusland d. 17. Dec. 1915

Min Kære Hustru! Jeg vil nu endelig skrive et Brev til dig min kære Hustru, for jeg skrevet mange kort, maaske du ikke har faaet dem, det er en lang Tid jeg nu ikke har hørt fra min kære. Jeg haaber da, at I alle har det godt. Her er en Trist tilværelse, min kære, i det ødelagte Rusland. Det seer ikke godt ud. Her alt er øde, der er slet ingen Folk i vid udstrækning, her er kun alt trist, og koldt er det ogsaa. Jeg gaar altid med vaade og kolde Futter og er meget forkølet, men der er ikke noget at gøre ved, vi ligger jo altid i det fri Dag og Nat. Jeg har ikke været af tøjjet siden vi rejste fra Hamburg, og kommer det vel heller ikke, saalænge vi er her. Gid dog at den skrækkelige Krig snart maa være til ende, at vi maa samles, jeg vilde da blive saa glad med dig, min kære Hustru og de søde Smaa. Hvorledes gaar det lille Niels Peter med sine Ører, den lille stakkel? Jeg ved nok hvor slemt det er, jeg har jo ogsaa lidt meget i min ungdom i Ørerne, nu vil jeg gratulere ham til sin Fødseldag den 28. December og ønske den lille søde Dreng, at han maa blive ved og blive saadan en lille god Dreng til Forældres glæde, Herren være med ham og alle derhjemme. Kan ikke du min kære Hustru snart skrive mig lidt til, jeg ved, at du gjorde det gerne! Men maaske du ikke har faaet mine kort? Nu tænker jeg saa, at du faar da dette brev. Jeg har jo Tøj nok kære Anna blot jeg mangler et par Hansker kære du. Jeg ville saa gjerne have lidt Proviant: lidt Fedt eller Smør og lidt Fedt jeg kan spise. Jeg har saa og sige spist tørt Brød og sort Kaffe den sidste Maaned, her er alt saa knap, jeg kan snart ikke leve ved det om end skønt jeg ikke spiser meget. Du skal ikke sende mig andet end 1 Pund Pakker, kære Anna, de tager det meste af 3-4 Uger, før jeg faar dem. Naar bare jeg faar lidt at begynde med. Penge skal du ikke sende mig, de har ingen værdi her og intet haver at købe, der siges at der skal komme en Vogn med Proviant til Jul. Gid han ville komme, at jeg kunde faa nogle smaadele.

Breve fra Knud Nielsen

Kan du ikke lige sende mig et par Lys og et par æsker tændstikker og en Stang Blyanter. Nu kommer den kære Juul, som i derhjemme selv maa fejre, Gør Eder da saa smukt som muligt efter omstændighederne. Og glæde eder i gaverne og Tænke paa mig. Jeg har eder, I kære, altid Tankerne og længes meget hjem, men jeg maa jo ikke skrive hvorledes det gaar her, men rart er det ikke. Russerne under os ikke megen Ro. Jeg ville nu saa gjerne vide hvorledes det gaar Eder alle, I kære, hvorledes alt staar der hjemme, om alt er godt. Det vil glæde mig meget om dog jeg hører lidt godt fra mit kære hjem. Jeg tænker da at alt er godt, er der passeret noget Nyt derhjemme, skriv mig alt min kære Hustru. Du har vel ikke hørt fra Familien maaske fra Lunderskov eller har du maaske besøg af dem til Juul til lidt adspredelse? Glæd Eder da med hverandre og hils dem mange gange. Hvorledes gaar det med Dagny og Robert, han har vel ikke hørt noget fra Militæret? Endnu han kan ogsaa være glad, gid han kunne blive hjemme. De søde smaa gaar det vel ogsaa godt, lille N. P, lille P og lille søster. Du har vel nu leveret den gamle ko, kære Anna, og et svin har du vel ogsaa solgt, hvorledes gaar det med de smaa Grise du købte? De trives vel godt. Nu til slut en hjertelig og kærlig Julehilsen med ønske om et Godt og glædeligt Nytaar og at vi snarest mulig maa forenes igen, Hils nu alle, min kære Anna, alle der hjemme. Kun først og sidst dig, min kære, ja du og de kære smaa, hils Dagmar og Robert fra din Mand Knud.

Lev vel i Herren! Min kære og skriv snart.

16. Juleaftensdag 1915 i Rusland.

Min inderlige elskede Hustru! Længe har jeg ventet at hører et lille Ord fra dig min kære og mit kære hjem med de søde smaa, men endnu ikke et Livstegn, har du da slet ikke modtaget alle mine kort og breve som jeg har skrevet, Det gør mig saa ondt. Maaske det er undervejs, maaske

Breve fra Knud Nielsen

de er tæt herved, det er heller ikke let og træffe os, da vi ustandselig flytter. Jeg er nu kommet til et helt andet regiment igen.

Nu er jeg ved det 5. Jeg ligger igen ved Fronten men efter min plasering knap saa farlig som før. Af os som drog hertil er allerede flere saarede i vor forrige Stilling, deriblandt en god kammerat fra Kristiansfeld. Han blev saaret dagen før jeg rejste derfra, han fik næsten det ene Ben revet af af en Granatstump, han hedder Niels Fisker. Herren har været med mig hidtil. Jeg er helt uskadt endnu, han hjælper mig nok herefter og føre mig sund hjem til eder min kære. Vi har nu frygtelig haard Vinter her, det er saa koldt! Og ingen Ende faar denne frygtelige Krig. Vi hører jo heller slet intet derom. Hvad fortælles og skrives der hos eder, der er vel ingen udsigter til den længselsfulde Fred. Maaske snart kan komme, at vi kan komme hjem.

Nu er vi alle skiltes fra hverandre, der er slet ingen Bekende her mere. Alt her er ellers øde, ingen uden Soldater. Det ser ud som de store Landstrækninger tilhører store Godser. Men en masse Skov, man kan gaa timevis for at komme gennem de store Marker, der er prægtige Trær så lange og lige som Lys, alt Fyr og Gran. Egnen ser ikke videre frugtbar ud, det er her let Jord med Gruus underlag, og slem tærget af Krigen. Vi lever jo om dagen som sædvanlig i vor underjordiske Bolig og sover her om Dagen, om natten arbejder vi! Her maa vi holde Juul saa langt borte fra alle vore kære! Men mine Tanker er altid hos eder, min kære, Dag og Nat. Gid det maa gaa Eder godt og hold Juul i Jesus Herren. Og husk mig her i det stakkels Rusland. Jeg vilde saa gjerne have været hjemme hos Eder nu i denne særlige Juletid, men ak. Er Petra eller Moder ikke hos eder i Julen, det kunne da være saa rart for dig, min kære Anna, naar du havde lidt selskab i Julen, men maaske de ogsaa har nok og gøre derhjemme. Hils dem mange gange hvor de end ere. Du hører maaske flittig fra dem og vor lille søde Pige, hende gaar det vel ogsaa godt, den lille Tutte.

Breve fra Knud Nielsen

Hvorledes gaar det med de smaa søde Dreng? lille Niels Peter, vores lille Avlskarl. Han bliver vist en lille dygtig Dreng. Er han rask den lille Karl, hvorledes gaar det med hans Ører, han lider da ikke endnu vel i dem, det det er frygtelige smerter for ham lille Karl? Plej ham godt, og pas godt paa ham. Og den lille Tykke, store Dreng, hvordan gaar det ham, vil han snart til at løbe alene? Lad ham snart lære ham det, ellers at han kan komme ud og tage imod Far, naar han snart kommer hjem. Med dig, min skat, haaber jeg jo, at det gaar godt. Du skal ikke sørge, kære Anna, og ikke lade modet synke, du har jo ogsaa Herren hos dig, han er jo ogsaa din Trøst og Styrke i de tunge Tider, som han er min. Du skal ikke slæbe dig krum og syg, men hold det kun nogenlunde saalidt du formaar, saa skal det nok gaa. Du har gjort nok hidtil! Naar du og de søde Smaa bare maa være sunde og raske, naar jeg kommer hjem, saa er jeg tilfreds. Hvorledes gaar det dog med Robert? Dagmar er jo en stærk og sund Pige, hun hjælper vel godt, og er flittig. Der er jo ogsaa meget at gøre. Hvorledes gaar det Robert, har han hørt noget fra Militæret? Eller er han endnu hos Martin Nissen? Han kommer vel og besøger Eder, som hidtil. Robert er en dygtig Karl, han skal det ogsaa nok gaa godt. Hils ham fra mange gange og sig ham Tak for sin gode Mening med Chokoladen. Han skrev nemlig, at han sendte mig Chokolade. Det har jeg ikke faaet. Maaske det er gaaet tilbage igen. Jeg har slet ikke hørt eller seet noget siden jeg var i Hamburg. Det kunde være rart og see en lille smule nu i den kære Jul. Af vort Regiment faar vi Julegaver! Nu flyttede vi netop i de dage de blev uddelt og fik ikke en Smule, hverken her eller der. Jeg var med aftenen før vi rejste og hente dem, da blev de saa fordelt dagen efter. Og da vi kom til vor ny Regiment har de faaet deres. Som alt gik glip for os af Kærligheds gaver, men det gaar nok, blot Kosten er saa knap, saa knap. Jeg har nu saa og sige spist tørt brød siden vi rejste fra Hamburg, havde jeg endda faaet lidt, men hvis det kan lade sig gøre havde jeg jo nok, at du ikke glemmer mig, min kære Hustru, men send kun 1 pund Pakker, ellers

Breve fra Knud Nielsen

tager det Maaneder før jeg faar dem. Jeg har skrevet til vort forrige Regiment om og sende mig alt, efter hvad der ankom, jeg venter med svarpost hver Dag. Jeg maa nu slutte for denne gang med de hjerteligste og kærligste hilsner til dig og min kære Hustru til de søde Puslinger til Dagmar og Robert og til alle vennerne og søskende fra din mand Knud.

Lev saa vel og skriv snart.

17. R. 2 Juledag 1915 Nielsen I. Landsturm. 11 Landdivehr. Inf. Rg. Nr 5 3. Rattl. 10 Comp. I Østen.

Min kære Hustru og Børn! Jeg vil meddele Eder hvorledes jeg har det fejret julen her i Rusland, vi havde ogsaa et lille Juletræ her, men der var jo ikke saa store kostbarheder paa det. 8 lys. Graaæbler og glimmer, men det er da altid et tegn paa den kære Juletid. Juleaften stod vi vagt alle mand i Skyttegravene i et forrygende Snevejr og Kulde, men Russerne lod os smukt i Ro. 1. Juledag fik vi Øl og Cigarer uddelt og hver en lille Foræring, der blev trukket Lod. Jeg er ellers nogenlunde rask, haaber at I alle har det godt. Jeg venter hver dag med længsel efter og høre et lille Ord fra Eder. Det er længe nu ikke at faa hørt fra sin kære Hustru og sit hjem, maaske det er her snart. De Hjerteligste Hilsner til dig min kære Hustru og de kære smaa og Robert og Dagmar og til alle venner og søskende. Fra din Mand Knud. Lev vel og skriv snart igen.